

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

L.dz.DDI-1-50-3/211/01/JS

Warszawa, 6 czerwca 2001 r.

**Decyzja
Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Nr 27/01**

Na podstawie art. 85 ust 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. Nr 122, poz. 1319) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **odmawia wszczęcia postępowania antymonopolowego** z wniosku PHZ Bartimpex S.A. z siedzibą w Mariewie

- a) przeciwko Polskiemu Górnictwu Naftowemu i Gazownictwu z siedzibą w Warszawie
w sprawie nakazania zaniechania stosowania praktyk monopolistycznych polegających na przeciwdziałaniu ukształtowaniu się warunków niezbędnych dla powstania bądź rozwoju konkurencji w wyniku sprzeciwu PGNiG S.A. wobec wprowadzenia zmian w statucie spółki EuRoPol Gaz S.A., dotyczących rozszerzenia działalności tej spółki o obrót gazem, co – zdaniem Bartimpex S.A. - mogłoby stanowić naruszenie art. 8 ust 2 pkt 5 ww. ustawy;
- b) przeciwko Polskiemu Górnictwu Naftowemu i Gazownictwu z siedzibą w Warszawie oraz spółce prawa rosyjskiego Gazprom
w sprawie zawarcia porozumienia eliminującego z rynku spółkę Bartimpex S.A. poprzez planowany przez te spółki przymusowy wykup akcji Gas-Trading (spółki zależnej od Bartimpex S.A.) w spółce EuRoPol Gaz S.A., co – zdaniem Bartimpex S.A. - mogłoby stanowić naruszenie art. 5 ust 1 pkt 6 ustawy.

UZASADNIENIE.

W dniu 26 lutego 2001 r. do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wpłynął wniosek spółki Bartimpex S.A. z siedzibą w Mariewie, reprezentowanej przez adwokata Roberta Smoktunowicza, o wszczęcie postępowania antymonopolowego

przeciwko Polskiemu Górnictwu Naftowemu i Gazownictwu z siedzibą w Warszawie (PGNiG). Spółka Bartimpex S.A. podnosiła, iż działania PGNiG polegające na sprzeciwie wobec wprowadzenia zmian w statucie spółki EuRoPol Gaz S.A. - dotyczących rozszerzenia działalności tej spółki o obrót gazem - przeciwdziałają ukształtowaniu się warunków niezbędnych dla powstania bądź rozwoju konkurencji na rynku. Dodatkowo, zdaniem Bartimpex S.A., PGNiG S.A. zawarło porozumienie ze spółką prawa rosyjskiego Gazprom, którego celem jest eliminacja wnioskodawcy z rynku poprzez planowany przez te spółki przymusowy wykup akcji Gas-Trading (spółki zależnej od Bartimpex S.A.) w spółce EuRoPol Gaz S.A.

Po przeanalizowaniu nadesłanego wniosku, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej także organem antymonopolowym) stwierdził, iż w przedstawionej przez Bartimpex S.A. sprawie nie zachodzi przypadek naruszenia przepisów ówczynie obowiązującej *ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów* (Dz. U. z 1999 r. Nr 52, poz. 547 z późn. zmianami) Wobec powyższego organ antymonopolowy, zgodnie z art. 21 ust 4 *ustawy o przeciwdziałaniu (...)* poinformował wnioskodawcę, że nie wszczyna postępowania w przedmiotowej sprawie, wskazując w uzasadnieniu w szczególności, co następuje:

- przedstawiona przez Bartimpex sprawa nie ma charakteru antymonopolowego lecz dotyczy w istocie sporów pomiędzy akcjonariuszami spółki. Obszarem sporu nie jest rynek relewantny, lecz struktura spółki a konkretnie jej akcjonariat oraz statutowo określony przedmiot działalności;
- stosunki między akcjonariuszami danej spółki można odnieść do stosunków wewnątrzspółdzielczych, co do których Sąd Antymonopolowy stwierdził, iż z uwagi na dostateczne rozwiązania prawne ochrony członków spółdzielni, nie zachodzi potrzeba interwencji organu antymonopolowego;
- porozumienie, na które wskazuje Bartimpex, oprócz tego, że też w istocie dotyczy spraw wewnątrz spółki, zostało zawarte przez rządy państw, a nie przez przedsiębiorców. Z tych zaś względów nie stanowi ono porozumienia w rozumieniu art. 4 *ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów*;
- ingerencja organu antymonopolowego w przedstawionej sprawie byłaby przekroczeniem jego kompetencji i naruszeniem zasad wolności prowadzenia działalności gospodarczej.

Jednakże, Bartimpex S.A., korzystając z przysługujących mu ówczynie uprawnień, pismem z dnia 20 marca 2001 r., podtrzymał swój wniosek. o wszczęcie postępowania. W uzasadnieniu swego pisma Bartimpex S.A. wskazał w szczególności, iż:

- rozszerzenie przedmiotu działalności spółki EuRoPol Gaz S.A. o obrót gazem zwiększyłoby konkurencyjność tego rynku. Blokowanie zmiany statutu spółki w tym względzie przeciwdziała ukształtowaniu się konkurencji;

- niewłaściwe jest odniesienie stosunków wewnątrzspółdzielczych do stosunków wewnątrz spółki prawa handlowego, gdyż członkowie spółdzielni nie są jej konkurentami, tak jak ma to miejsce w przypadku PGNiG a Bartimpexem;
- organ antymonopolowy błędnie zidentyfikował strony porozumienia, gdyż w istocie są nimi PGNiG oraz Gazprom;
- wnioskowane przez Bartimpex rozstrzygnięcie w sprawie miałoby prowadzić do zobowiązania PGNiG, by nie głosowało ono przeciwko rozszerzeniu przedmiotu działalności EuRoPol Gaz S.A. o obrót gazem oraz za przymusowym wykupem akcji Gas-Trading S.A. w EuRoPol Gaz S.A.

Ponieważ podtrzymując wniosek o wszczęcie postępowania Bartimpex zarzucił organowi antymonopolowemu błędne zidentyfikowanie stron porozumienia Prezes UOKiK zwrócił się o uprawdopodobnienie, iż wskazane przez wnioskodawcę porozumienie zostało zawarte rzeczywiście między przedsiębiorcami. W odpowiedzi na wystąpienie organu antymonopolowego Bartimpex wskazał, iż wiedzę o istnieniu porozumienia posiadają: Wicepremier, Minister Gospodarki, Janusz Steinhoff oraz rzecznik prasowy Ministerstwa Gospodarki Paweł Badzio. Ponadto, jako dowód istnienia porozumienia wskazano artykuły prasowe oraz uchwałę i stanowisko Rady Nadzorczej PGNiG (odpowiednio z 29.01.2001 r. oraz 12.02.2001 r.).

W oparciu o przedstawiony stan faktyczny organ antymonopolowy zważył, co następuje:

W dniu 1 kwietnia 2001 r. weszła w życie ustawa z dnia 15 grudnia 2000 r. o *ochronie konkurencji i konsumentów* – zwana dalej również ustawą antymonopolową. Jednocześnie ustawa o *przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów*, na mocy art. 117 ustawy o *ochronie konkurencji i konsumentów*, utraciła moc. Jednocześnie przepisy przejściowe ustawy antymonopolowej, w art. 113, przewidują, iż postępowania wszczęte na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o *przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów* prowadzi się na podstawie nowej ustawy.

Nowa ustawa antymonopolowa wprowadziła zmiany dotyczące kwestii podtrzymania, przez podmioty czynnie legitymowane w postępowaniu antymonopolowym, żądania w przedmiocie wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia stosowania praktyk monopolistycznych i nakazania ich zaniechania. I tak, poprzednio obowiązująca *ustawa o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów* przewidywała, iż organ antymonopolowy - we wskazanych w art. 21 ust 4 tej ustawy przypadkach - mógł poinformować wnioskodawcę, iż nie znajduje podstaw do interwencji. Jednakże w przypadku podtrzymania wniosku przez stronę powinien to postępowanie wszczęć. Dopiero po przeprowadzeniu postępowania Prezes UOKiK mógł wydać decyzję odmawiającą uwzględnienia żądania strony w przedmiocie stwierdzenia stosowania praktyk

monopolistycznych i nakazania ich zaniechania. Dopiero też od tej decyzji służyło stronie odwołanie do Sądu Antymonopolowego.

Nowa ustawa antymonopolowa wprowadziła zmiany w niniejszym zakresie. Otóż zgodnie z art. 85 tej ustawy Prezes Urzędu może odmówić, w drodze decyzji, wszczęcia postępowania antymonopolowego, jeżeli w sposób oczywisty z zawartych we wniosku oraz posiadanych przez Prezesa Urzędu informacji wynika, że nie naruszono zakazu określonego w art. 5 lub art. 8. Tym samym w obecnie obowiązującym stanie prawnym nie ma konieczności przeprowadzania w takich sytuacjach postępowania w sprawie. Jednocześnie interes wnioskodawcy jest chroniony poprzez możliwość złożenia odwołania od decyzji odmawiającej wszczęcia postępowania do Sądu Antymonopolowego.

Z analizy sprawy przedłożonej przez Bartimpex S.A. wynika, iż wskazane zachowanie ze strony PGNiG S.A. oraz Gazprom nie narusza przepisów ustawy antymonopolowej. Organ antymonopolowy podtrzymuje swoje stanowisko w przedmiotowej sprawie, wyrażone już w piśmie do wnioskodawcy z dnia 8 marca 2001 r. W ocenie Prezesa UOKiK przedmiotowa sprawa nie ma charakteru antymonopolowego, lecz przynależy do kwestii regulowanych przez kodeks spółek handlowych i dotyczy sporów w ramach struktur wewnątrz spółki. Z tych względów brak jest uzasadnienia dla uruchamiania procedury przewidzianej w ustawie antymonopolowej. Za przyjęciem takiego stanowiska przemawiają następujące względy:

I. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów należy do dziedziny prawa publicznego, chroniącego interes ogólnospołeczny. Publicznoprawny charakter ustawy antymonopolowej uzasadnia przyjęcie stanowiska, że nie wszystkie zachowania przedsiębiorców i ich związków, uzasadniają uruchamianie jej instrumentów. Powinno to następować, tylko wówczas, gdy skutkami działań sprzecznych z ustawą antymonopolową dotknięty jest szerszy krąg uczestników rynku, bądź gdy działania te wywołują na rynku inne niekorzystne zjawiska wymagające ingerencji ze strony organów działających na podstawie tej ustawy. Z uwagi na publicznoprawny charakter ustawy antymonopolowej jej celem nie jest bezpośrednia ochrona praw podmiotowych uczestników rynku dotkniętych działaniami mającymi postać praktyk monopolistycznych. Taka ochrona stanowi przedmiot działania sądów powszechnych. Powyższe stanowisko reprezentuje także dotychczasowa linia orzecznicza Sądu Antymonopolowego.¹

Przedłożona przez Bartimpex S.A. sprawa dotyczy w istocie sporów pomiędzy akcjonariuszami spółki. Obszarem sporu nie jest rynek relewantny, lecz struktura spółki a konkretnie jej akcjonariat oraz statutowo określony przedmiot działalności. Są to sprawy partykularne, którym nie sposób przyznać przymiotu prawpublicznego.

¹ Porównaj wyrok Sądu Antymonopolowego z 24 stycznia 1991 r. XV Amr 8/90 (Wok. 1992, Nr 2) oraz z dnia 25 maja 1994 r. XVII Amr 67/93 (Wok. 1995, Nr 1)

II. Istotą indywidualnych praktyk monopolistycznych jest nadużycie przez przedsiębiorcę zajmowanej pozycji rynkowej – dominującej lub monopolistycznej. Podkreślić należy, iż nie każde działanie przedsiębiorcy o takiej pozycji może być oceniane przez pryzmat ustawy antymonopolowej. Nie trudno bowiem wyobrazić sobie sytuację, gdy podmiot o dominującej pozycji rynkowej dopuszcza się działań kwestionowanych przykładowo na gruncie przepisów podatkowych. Jego działalność w tym aspekcie nie byłaby rozpatrywana jednak przez pryzmat ustawy antymonopolowej, pomimo zajmowanej przez niego pozycji rynkowej. Przykładowo tu wskazane działanie przedsiębiorcy nie wyływałoby bowiem z posiadanej przez niego siły rynkowej.

Zachowania PGNiG kwestionowane przez Bartimpex i uznawane za praktyki monopolistyczne przejawiają się w sprzeciwie PGNiG na zmianę statutu EuRoPol Gaz S.A. poprzez rozszerzenie przedmiotu działalności tej spółki o obrót gazem. Działania PGNiG w tym zakresie nie wynikają jednakże z posiadanej pozycji rynkowej na rynku gazu ziemnego. Takie działania możliwe są jedynie dzięki układowi kapitałowemu i posiadanej przez PGNiG ilości głosów na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy w tej spółce. Gdyby bowiem nie przysługująca tej spółce ilość głosów na WZA, jej działania w tym zakresie byłyby bezskuteczne, również przy identycznym jak obecnie udziale w rynku. W ocenie organu antymonopolowego w rozpatrywanej sprawie brak jest związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy zajmowaną przez PGNiG S.A. pozycją rynkową a możliwością jej wykorzystania w sporach dotyczących przedmiotu działalności EuRoPol Gaz S.A.. Z tych względów, w ocenie Prezesa UOKiK w przedmiotowej sprawie nie wystąpiło naruszenie art. 8 ustawy antymonopolowej, gdyż nie nastąpiło zakazane przez prawo nadużycie pozycji dominującej na rynku.

Za przyjęciem przedmiotowego stanowiska przez organ antymonopolowy przemawiały dodatkowo następujące względy:

Zgodnie z art. 304 § 1 kodeksu spółek handlowych (ksh) przedmiot działalności spółki określony jest w jej statucie. Tak więc zmiana przedmiotu działalności przedsiębiorcy wymaga zmiany jego statutu. W myśl art. 430 §1 ksh dla zmiany statutu konieczna jest uchwała walnego zgromadzenia. Kodeks spółek handlowych szczegółowo określa tryb podejmowania uchwał przez walne zgromadzenie.

W rozpatrywanej sprawie zarzut Bartimpex-u dotyczy w istocie blokowania przez PGNiG podjęcia uchwały o rozszerzeniu przedmiotu działalności EuRoPol Gaz S.A. W ocenie organu antymonopolowego ingerencja w niniejszej sprawie przekraczałaby jego kompetencje, z następujących względów:

– Narzucenie spółce przedmiotu działalności (bo tym by skutkowało, zgodna z żądaniem wnioskodawcy, interwencja organu antymonopolowego w sprawie) byłoby naruszeniem ogólnych zasad wolności prowadzenia działalności gospodarczej. Jak stanowi art. 22 Konstytucji RP ograniczenie wolności działalności gospodarczej jest dopuszczalne tylko w drodze ustawy i tylko ze względu na ważny interes publiczny. Ustawa antymonopolowa, stanowiąca materialnoprawną podstawę działalności Prezesa

UOKiK, nie przewiduje natomiast takiej możliwości. Organ antymonopolowy dbając o rozwój konkurencji na rynku nie może narzucać spółce statutowo określonego przedmiotu działalności, nawet jeżeli działalność ta odpowiada jednemu z akcjonariuszy spółki.

– Sprawy sporne pomiędzy akcjonariuszami danej spółki należą do sfery stosunków wewnątrz spółki. Tym samym brak jest, w ocenie organu antymonopolowego, uzasadnienia dla uruchamiania procedury przewidzianej w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów. Kwestie te regulowane są przez ksh, łącznie z możliwością dochodzenia praw przez pokrzywdzonych akcjonariuszy na drodze sądowej.

Zdaniem organu antymonopolowego sfera stosunków pomiędzy akcjonariuszami spółki jest zbliżona - w aspekcie możliwości interwencji organu antymonopolowego - do sfery stosunków wewnątrzspółdzielczych. W tej zaś kwestii wypowiedział się już Sąd Antymonopolowy w wyroku z dnia 5 lipca 1993 r.² Sąd stwierdził, iż Prawo spółdzielcze zawiera wystarczające rozwiązania prawne dotyczące kształtowania stosunków wewnątrzspółdzielczych, łącznie z możliwością ich kontroli przez sąd cywilny, w związku z czym nie zachodzi potrzeba wpływania na te stosunki przez organ antymonopolowy.

Zdaniem Prezesa UOKiK rozważania Sądu w tej kwestii można odnieść do sfery stosunków pomiędzy akcjonariuszami spółki. Organ antymonopolowy nie podziela w tej kwestii stanowiska Bartimpexu, zdaniem którego powyższy wyrok został przytoczony przez Prezesa UOKiK bezkrytycznie i w ogóle nie ma zastosowania do przedmiotowej sprawy. W ocenie organu antymonopolowego uzasadnienie powyższego wyroku wskazuje, iż za przyjęciem niniejszego rozstrzygnięcia przez Sąd Antymonopolowy przemawiało przede wszystkim istnienie regulacji prawnych, umożliwiających dochodzenie praw na drodze sądowej. Bez znaczenia w tej mierze było to, że członkowie spółdzielni nie są jej konkurentami. Pamiętać należy, iż praktyki monopolistyczne mogą mieć charakter praktyk antykonkurencyjnych (wymierzonych przeciwko konkurentom) lub praktyk eksploatacyjnych (wymierzonych przeciwko kontrahentom, w tym konsumentom). Idąc więc w ślad za rozumowaniem wnioskodawcy można stwierdzić, iż członków spółdzielni można było traktować w rozpatrywanej przez Sąd sprawie jako jej kontrahentów.

– Pomimo, iż sprzeciw PGNiG wobec rozszerzenia przedmiotu działalności EuRoPol Gaz S.A. powoduje, iż spółka ta nie będzie konkurować z PGNiG w zakresie obrotu gazem, to niezasadne byłoby zarzucanie pozwanemu skutecznego przeciwdziałania ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji. Podkreślenia wymaga, iż nie tylko EuRoPol Gaz S.A. może prowadzić działalność w tym zakresie, ale każda spółka, która spełnia wymogi niezbędne do uzyskania koncesji od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na taką działalność. Co więcej z informacji posiadanych przez organ antymonopolowy wynika, iż na dzień 30 kwietnia 2001 r. 54 podmioty posiadały koncesję na obrót gazem, z

² sygn. akt XVII Amr 17/93

czego 36 to były koncesje wydane na wniosek zainteresowanych podmiotów. Tak więc działania PGNiG polegające na sprzeciwie wobec rozszerzenia działalności spółki EuRoPol Gaz S.A. o obrót gazem nie powodują, że konkurencja na tym rynku nie może zaistnieć.

III. Nie sposób podzielić również argumentacji Bartimpex-u odnośnie zarzutu dotyczącego porozumienia eliminującego wnioskodawcę z rynku.

Kwestią podstawową w tej mierze jest fakt, iż na skutek kwestionowanych działań doszłoby do eliminacji nie z rynku, ale ze spółki. Na marginesie dodać można, iż eliminacją objęty zostałby nie sam wnioskodawca, ale jego spółka zależna. Fakt, iż spółka ta zniknęłaby z akcjonariatu EuRoPol Gaz S.A. nie powoduje *a priori* eliminacji tego podmiotu z rynku. Trudno bowiem uznać, że fakt istnienia przedsiębiorcy na danym rynku określa jedynie jego czteroprocentowy udział w spółce działającej na danym rynku.

Z tych względów, w ocenie organu antymonopolowego w przedmiotowej sprawie nie nastąpiło porozumienie eliminujące wnioskodawcę, a nawet jego podmiot zależny, z rynku.

Za przyjęciem przedmiotowego stanowiska przez organ antymonopolowy przemawiały dodatkowo następujące względy:

W nadesłanym wniosku Bartimex wskazał, iż doszło do porozumienia pomiędzy przedsiębiorcami, którego celem jest eliminacja wnioskodawcy z rynku. Zdaniem organu antymonopolowego porozumienie, na które wskazuje Bartimpex to *„Porozumienie między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej i Rządem Federacji Rosyjskiej o budowie systemu gazociągów dla tranzytu gazu rosyjskiego do Rzeczypospolitej Polskiej Nr 76/93 z dnia 14 września 1993 r.”* Za przyjęciem takiego stanowiska przemawia m.in. treść uchwały Rady Nadzorczej PGNiG z dnia 29 stycznia 2001 oraz stanowiska Rady Nadzorczej PGNiG z dnia 12 lutego 2001 r., które Bartimpex przedstawił jako dowód w sprawie. Treść tych dokumentów jednoznacznie wskazuje na ww. porozumienie między Rządem RP a Rządem FR. Stronami tego porozumienia są więc rządy państw a nie przedsiębiorcy lub ich związki, które to podmioty jako jedyne są biernie legitymowane do występowania w postępowaniach antymonopolowych.

Z powyższych względów postępowanie w niniejszej sprawie – oprócz kwestii omówionych powyżej nie może być wszczęte, gdyż strony porozumienia wskazywanego przez wnioskodawcę jako porozumienie monopolistyczne, nie są biernie legitymowane do występowania w postępowaniu antymonopolowym.

Dodatkowo wskazać należy, iż kwestie przymusowego wykupu akcji regulowane są przez ksh, w związku z czym zachodzi tu analogiczna sytuacja jak w pkt II uzasadnienia decyzji, drugi tiret.

IV. Przepis art. 85 ustawy antymonopolowej stanowi, iż Prezes Urzędu może odmówić, w drodze decyzji, wszczęcia postępowania antymonopolowego, jeżeli w sposób oczywisty z zawartych we wniosku oraz posiadanych przez Prezesa Urzędu informacji wynika, że nie naruszono zakazu określonego w art. 5 lub art. 8. Zdaniem Prezesa UOKiK taka sytuacja ma właśnie miejsce w przedmiotowej sprawie. Wskazane przez Barimpex S.A. działania ze strony PGNiG S.A. oraz Gazpromu nie naruszają ani art. 5 ani art. 8 ustawy antymonopolowej, gdyż sprawy te nie mają w ogólne charakteru antymonopolowego.

Przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania i rozwoju konkurencji, na które wskazuje wnioskodawca, w istocie dotyczy sporów wewnątrz spółki. Trudno uznać, iż blokada zmiany statutu EuRoPol Gaz S.A. – przeciwdziałająca rozszerzeniu przedmiotu działalności tej spółki – przeciwdziała ukształtowaniu się i rozwojowi konkurencji na rynku. PGNiG nie blokuje możliwości powstawania innych spółek, zajmujących się obrotem gazu. Natomiast jako znaczący akcjonariusz EuRoPol Gaz S.A., PGNiG ma prawo do decydowania o sprawach tej spółki, w tym o przedmiocie jej działalności. Zdaniem organu antymonopolowego w przedmiotowej sprawie nie nastąpiło wykorzystanie zajmowanej pozycji rynkowej. Możliwość podejmowanych przez PGNiG działań wynika jedynie z faktu posiadania stosownej ilości głosów na zgromadzeniu akcjonariuszy a nie z jego pozycji rynkowej na rynku gazu ziemnego.

Porozumienie, na które wskazuje Bartimpex, oprócz tego, że też w istocie dotyczy spraw wewnątrz spółki, zostało zawarte, w ocenie organu antymonopolowego, przez rządy państw. Z tych zaś względów nie stanowi ono porozumienia w rozumieniu art. 5 ustawy antymonopolowej. W wyniku tego porozumienia nie nastąpi eliminacja z rynku, ale ze spółki. Tym samym nie jest zasadne wszczęcie postępowania antymonopolowego również w tej sprawie.

Stąd orzeka się jak w sentencji.

Od decyzji niniejszej przysługuje stronie odwołanie do sądu antymonopolowego – za pośrednictwem Prezesa UOKiK – w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia.

Otrzymuje:

Pan Robert Smoktunowicz
Smoktunowicz & Falandysz Sp.k.
Ul. Nowy Świat 39
00-029 Warszawa

PREZES URZĘDU
Tadeusz Aziewicz